

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2006 r.****w sprawie harmonizacji widma radiowego na potrzeby urządzeń bliskiego zasięgu***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5304)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2006/771/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 676/2002/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powszechne stosowanie urządzeń bliskiego zasięgu we Wspólnocie Europejskiej i na świecie powoduje, że odgrywają one coraz większą rolę w gospodarce i w życiu codziennym obywateli w związku z różnymi zastosowaniami tych urządzeń, np. w systemach alarmowych, urządzeniach łączności lokalnej, mechanizmach do otwierania drzwi lub implantach medycznych. Rozwój zastosowań wykorzystujących urządzenia bliskiego zasięgu we Wspólnocie Europejskiej mógłby również przyczynić się do osiągnięcia konkretnych celów Wspólnoty w obszarach jej polityk, takich jak wprowadzenie rynku wewnętrznego, wspieranie innowacji i badań naukowych oraz rozwój społeczeństwa informacyjnego.
- (2) Urządzenia bliskiego zasięgu to zwykle produkty wytwarzane na skalę masową i/lub przenośne, które bez trudu mogą być przewożone za granicę i tam wykorzystywane; różnice w warunkach dostępu do częstotliwości utrudniają ich swobodny przepływ, zwiększają ich koszty produkcji oraz stwarzają ryzyko szkodliwych zakłóceń innych zastosowań i usług radiokomunikacyjnych. Aby możliwe było czerpanie korzyści z istnienia rynku wewnętrznego tego typu urządzeń, wspieranie konkurencyjności przemysłu wytwórczego UE poprzez maksymalizację efektu skali oraz obniżenie kosztów ponoszonych przez konsumentów, widmo radiowe musi zostać udostępnione we Wspólnocie na podstawie zharmonizowanych warunków technicznych.
- (3) Ponieważ wykorzystanie widma radiowego przez urządzenia tego rodzaju charakteryzuje się małą mocą i bliskim zasięgiem nadawania, możliwość powodowania przez nie zakłóceń innych użytkowników widma jest zasadniczo ograniczona. Dlatego urządzenia takie mogą współużytkować zakresy częstotliwości z innymi usługami, które wymagają lub nie wymagają posiadania

pozwolenia, nie powodując przy tym szkodliwych zakłóceń, i mogą funkcjonować wspólnie z innymi urządzeniami bliskiego zasięgu. W związku z tym ich stosowanie nie powinno podlegać obowiązkowi posiadania indywidualnego pozwolenia w rozumieniu dyrektywy o zezwoleniach 2002/20/WE ⁽²⁾. Ponadto usługi radiokomunikacyjne określone w Regulaminie radiokomunikacyjnym Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego mają pierwszeństwo przed urządzeniami bliskiego zasięgu i nie istnieje w odniesieniu do nich wymóg zagwarantowania ochrony poszczególnych typów urządzeń bliskiego zasięgu przed zakłóceniami. Ponieważ użytkownikom urządzeń bliskiego zasięgu nie można w związku z tym zapewnić żadnej ochrony przed zakłóceniami, obowiązek ochrony takich urządzeń przed szkodliwymi zakłóceniami ze strony usług radiokomunikacyjnych oraz ze strony innych urządzeń bliskiego zasięgu działających zgodnie z obowiązującymi regulacjami wspólnotowymi lub krajowymi spoczywa na producentach urządzeń bliskiego zasięgu. Na mocy dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (dyrektywa o urządzeniach radiowych i końcowych urządzeniach telekomunikacyjnych) ⁽³⁾ producenci powinni zagwarantować, aby urządzenia bliskiego zasięgu efektywnie wykorzystywały widmo częstotliwości radiowych w sposób niepowodujący szkodliwych zakłóceń w funkcjonowaniu innych urządzeń bliskiego zasięgu.

- (4) Znacząca ilość tych urządzeń jest już zaklasyfikowana lub będzie prawdopodobnie zaklasyfikowana w przyszłości jako urządzenia „klasy 1” na mocy decyzji Komisji 2000/299/WE z dnia 6 kwietnia 2000 r. ustanawiającej wstępną klasyfikację urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz związanych z nimi znaków identyfikacyjnych ⁽⁴⁾, przyjętej na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych. Decyzja 2000/299/WE uznaje równoważność interfejsów radiowych spełniających warunki „klasy 1”, umożliwiając wprowadzanie urządzeń radiowych na rynek i ich oddawanie do użytku bez ograniczeń w całej Wspólnocie.
- (5) Ponieważ dostępność zharmonizowanego widma i związane z nią warunki korzystania decydują o zaliczeniu do „klasy 1”, niniejsza decyzja będzie mieć na celu utrzymanie ciągłości takiej klasyfikacji po jej wprowadzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21.

⁽³⁾ Dz. U. L 91 z 7.4.1999, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz. U. L 97 z 19.4.2000, str. 13.

- (6) W dniu 11 marca 2004 r., na mocy art. 4 ust. 2 decyzji o spektrum radiowym, Komisja udzieliła mandatu⁽⁵⁾ Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT), upoważniając ją do harmonizacji wykorzystania częstotliwości przez urządzenia bliskiego zasięgu. W ramach mandatu CEPT w swoim sprawozdaniu⁽⁶⁾ z dnia 15 listopada 2004 r. sporządziła wykaz istniejących we Wspólnocie Europejskiej dobrowolnych środków harmonizacji dotyczących urządzeń bliskiego zasięgu oraz stwierdziła, że od państw członkowskich wymaga się bardziej wiążącego zobowiązania w celu zapewnienia stabilności prawnej w zakresie harmonizacji częstotliwości uzyskanej przez CEPT. Dlatego konieczne jest stworzenie mechanizmu, za sprawą którego takie środki harmonizacji stałyby się prawnie wiążące we Wspólnocie Europejskiej.
- (7) Na poziomie krajowym państwa członkowskie mogą zezwolić na funkcjonowanie urządzeń na bardziej liberalnych warunkach niż warunki określone w niniejszej decyzji. W tym przypadku urządzenia takie nie mogłyby działać w całej Wspólnocie bez ograniczeń i musiałyby zostać uznane za urządzenia „klasy 2” zgodnie z klasyfikacją zawartą w dyrektywie w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych.
- (8) Harmonizacja na mocy niniejszej decyzji nie wyklucza możliwości stosowania przez poszczególne państwa członkowskie w uzasadnionych przypadkach okresów przejściowych lub uzgodnień w sprawie współużytkowania częstotliwości radiowych na mocy art. 4 ust. 5 decyzji o spektrum radiowym. Środki te powinny być ograniczone do koniecznego minimum, ponieważ mogłyby powodować ograniczenie korzyści wynikających z zaliczenia do „klasy 1”.
- (9) Decyzja w sprawie ogólnej harmonizacji technicznej ma zastosowanie bez uszczerbku dla środków harmonizacji technicznej Wspólnoty Europejskiej, które stosują się do konkretnych częstotliwości i typów urządzeń, takich jak: decyzja 2004/545/WE z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 79 GHz dla celów użycia samochodowych urządzeń radarowych bliskiego zasięgu we Wspólnocie⁽⁷⁾, decyzja Komisji 2005/50/WE z dnia 17 stycznia 2005 r. w sprawie harmonizacji widma radiowego w paśmie 24 GHz dla celów tymczasowego użycia przez samochodowe urządzenia radarowe bliskiego zasięgu we Wspólnocie⁽⁸⁾, decyzja Komisji 2005/513/WE z dnia 11 lipca 2005 r. w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w paśmie częstotliwości 5 GHz celem wdrożenia Bezprzewodowych Systemów Dostępowych, włączając Lokalne Sieci Radiowe (WAS/RLANS)⁽⁹⁾ lub decyzja Komisji 2005/928/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie harmonizacji zakresu częstotliwości 169,4–169,8125 MHz we Wspólnocie⁽¹⁰⁾.
- (10) Korzystanie z widma podlega przepisom Wspólnoty w dziedzinie ochrony zdrowia publicznego, w szczególności przepisom dyrektywy 2004/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹¹⁾ i zalecenia Rady 1999/519/WE⁽¹²⁾. Dla zapewnienia ochrony zdrowia urządzenia radiowe muszą spełniać zasadnicze wymagania w zakresie zgodności takiego sprzętu z dyrektywą o urządzeniach radiowych i końcowych urządzeniach telekomunikacyjnych.
- (11) W związku z szybkim postępem technicznym i potrzebami społeczeństwa będą pojawiać się nowe zastosowania urządzeń bliskiego zasięgu, które będą wymagać stałej kontroli warunków harmonizacji widma, z uwzględnieniem gospodarczych korzyści nowych zastosowań oraz wymagań przemysłu i użytkowników. Państwa członkowskie będą miały obowiązek monitorowania tych zmian. Dlatego w celu uwzględnienia zmian na rynku i postępu technicznego konieczna będzie regularna aktualizacja niniejszej decyzji. Załącznik będzie poddawany przeglądowi przynajmniej raz w roku na podstawie informacji zebranych przez państwa członkowskie i przekazanych Komisji. Przegląd może również zostać rozpoczęty w przypadku podjęcia przez dane państwo członkowskie właściwych środków zgodnie z art. 9 dyrektywy w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych. Jeżeli przegląd ujawni konieczność dostosowania decyzji, zmiany zostaną zatwierdzone po przeprowadzeniu procedur dotyczących przyjęcia środków wykonawczych, określonych w decyzji o spektrum radiowym. Aktualizacje mogą przewidywać okresy przejściowe w celu uwzględnienia wcześniejszych rozwiązań.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Widma Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest harmonizacja zakresów częstotliwości i związanych z tym parametrów technicznych dla zapewnienia dostępności i efektywnego wykorzystania widma radiowego przez urządzenia bliskiego zasięgu w taki sposób, aby umożliwić zaliczenie takich urządzeń do „klasy 1” na podstawie decyzji Komisji 2000/299/WE.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji:

- 1) „urządzenie bliskiego zasięgu” oznacza nadajnik radiowy, który zapewnia łączność jednokierunkową lub dwukierunkową, nadając na bliską odległość i z małą mocą;

⁽⁵⁾ Mandat udzielony CEPT, upoważniający do analizy dalszej harmonizacji zakresów częstotliwości wykorzystywanych dla urządzeń bliskiego zasięgu.

⁽⁶⁾ Sprawozdanie końcowe ECC w odpowiedzi na mandat udzielony CEPT przez WE i dotyczący harmonizacji widma radiowego dla urządzeń bliskiego zasięgu.

⁽⁷⁾ Dz. U. L 241 z 13.7.2004, str. 66.

⁽⁸⁾ Dz. U. L 21 z 25.1.2005, str. 15.

⁽⁹⁾ Dz. U. L 187 z 19.7.2005, str. 22.

⁽¹⁰⁾ Dz. U. L 344 z 27.12.2005, str. 47.

⁽¹¹⁾ Dz. U. L 159 z 30.4.2004, str. 1.

⁽¹²⁾ Dz. U. L 199 z 30.7.1999, str. 59.

2) „niepowodowanie zakłóceń i brak ochrony przed zakłóceniami” oznacza niepowodowanie szkodliwych zakłóceń zadnych usług radiokomunikacyjnych oraz brak możliwości ubiegania się o ochronę tych urządzeń przed szkodliwymi zakłóceniami wytwarzanymi przez usługi radiokomunikacyjne.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wyznaczają i udostępniają na zasadach braku wyłączności oraz niepowodowania zakłóceń i braku ochrony przed zakłóceniami zakresy częstotliwości dla urządzeń bliskiego zasięgu, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków oraz w wyznaczonym terminie, jak przedstawiono w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1, państwa członkowskie mogą na mocy art. 4 ust. 5 decyzji o widmie radiowym wystąpić z wnioskiem o okresy przejściowe i/lub uzgodnienia dotyczące współużytkowania widma radiowego.

3. Niniejsza decyzja dopuszcza prawo państw członkowskich do umożliwienia korzystania z zakresów częstotliwości na

warunkach mniej restrykcyjnych niż warunki określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Państwa członkowskie kontrolują wykorzystanie stosownych zakresów częstotliwości i przedstawiają Komisji sprawozdania zawierające ich wnioski dla umożliwienia regularnego i terminowego przeglądu decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Zharmonizowane zakresy częstotliwości i parametry techniczne urządzeń bliskiego zasięgu

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakresy częstotliwości/ pojedyncze częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola	Dodatkowe parametry regulacyjne Wymagania dotyczące technik osłabiania zakłóceń	Inne ograniczenia	Data wdrożenia
Urządzenia bliskiego zasięgu ogólnego stosowania (1)	26,957–27,283 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej (e.r.p.), która wynosi 42 dBμA/m w odległości 10 metrów		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	40,660–40,700 MHz	10 mW e.r.p.		Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	433,05–434,79 MHz	10 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika (2): do 10 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i głosowych oraz wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	868,0–868,6 MHz	25 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika (2): do 1 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	868,7–869,2 MHz	25 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika (2): do 0,1 %	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	869,4–869,65 MHz	500 mW e.r.p.	Aktywność nadajnika (2): do 10 % Odstęp międzykanałowy: 25 kHz, przy czym cały zakres częstotliwości może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych	Z wyjątkiem transmisji sygnałów wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	869,7–870 MHz	5 mW e.r.p.	Transmisja głosu dozwolona przy zastosowaniu zaawansowanych technik osłabiania zakłóceń	Z wyjątkiem transmisji sygnałów akustycznych i wizyjnych	1 czerwca 2007 r.
	2 400–2 483,5 MHz	10 mW zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (e.i.r.p.)			1 czerwca 2007 r.
5 725–5 875 MHz	25 mW e.i.r.p.			1 czerwca 2007 r.	
Urządzenia alarmowe	868,6–868,7 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp międzykanałowy: 25 kHz Cały zakres częstotliwości może być również używany jako jeden kanał dla szybkiej transmisji danych Aktywność nadajnika (2): do 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
	869,25–869,3 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp międzykanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (2): poniżej 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
	869,65–869,7 MHz	25 mW e.r.p.	Odstęp międzykanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika (2): poniżej 10 %		1 czerwca 2007 r.

Rodzaj urządzenia bliskiego zasięgu	Zakresy częstotliwości/ pojedyncze częstotliwości	Maksymalna moc/natężenie pola	Dodatkowe parametry regulacyjne Wymagania dotyczące technik osłabiania zakłóceń	Inne ograniczenia	Data wdrożenia
Urządzenia alarmowe pomocy socjalnej ^(?)	869,20–869,25 MHz	10 mW e.r.p.	Odstęp międzykanałowy: 25 kHz Aktywność nadajnika ^(?) : poniżej 0,1 %		1 czerwca 2007 r.
Urządzenia do zastosowań indukcyjnych ⁽⁴⁾	20,05–59,75 kHz	72 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	59,75–60,25 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	60,25–70 kHz	69 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	70–119 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	119–127 kHz	66 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	127–135 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	6 765–6 795 kHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
	13,553–13,567 MHz	42 dB μ A/m w odległości 10 m			1 czerwca 2007 r.
Aktywne wyroby medyczne do implantacji ⁽⁵⁾	402–405 MHz	25 μ W e.r.p.	Odstęp międzykanałowy: 25 kHz Inne ograniczenia: indywidualne nadajniki mogą łączyć sąsiadujące kanały dla zwiększenia szerokości pasma za pomocą zaawansowanych technik osłabiania zakłóceń.		1 czerwca 2007 r.
Bezprzewodowe urządzenia do transmisji sygnałów akustycznych ⁽⁶⁾	863–865 MHz	10 mW e.r.p.			1 czerwca 2007 r.

⁽¹⁾ Kategoria ta jest dostępna dla każdego rodzaju zastosowań, które spełniają warunki techniczne (zastosowania typowe to teledymetria, zdalne sterowanie, systemy alarmowe, transmisja danych w ogólności i inne podobne zastosowania).

⁽²⁾ Aktywność nadajnika oznacza współczynnik czasu w dowolnym jednogodzinnym przedziale, w którym urządzenie aktywnie nadaje.

⁽³⁾ Urządzenia alarmowe pomocy socjalnej służą ludziom w podeszłym wieku lub osobom niepełnosprawnym, umożliwiając uruchomienie alarmu w przypadku, gdy osoby te znajdują się w stanie zagrożenia podczas pobytu w domu.

⁽⁴⁾ Kategoria ta obejmuje na przykład: urządzenia służące do unieruchomienia pojazdów, identyfikacji zwierząt, systemy alarmowe, wykrywanie kabli, gospodarowanie odpadami, identyfikację osób, bezprzewodowe łącza głosowe, kontrolę dostępu, czujniki zbliżeniowe, systemy antykradzieżowe, w tym antykradzieżowe systemy indukcyjne RF, przesyłanie danych do urządzeń przenośnych, automatyczną identyfikację produktów, bezprzewodowe systemy sterowania i automatyczne pobieranie opłat drogowych.

⁽⁵⁾ Kategoria ta obejmuje radiową część aktywnych wyrobów medycznych do implantacji zdefiniowanych w dyrektywie Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji i ich urządzeń zewnętrznych.

⁽⁶⁾ Zastosowania w bezprzewodowych urządzeniach do transmisji sygnałów akustycznych, m.in.: bezprzewodowe zestawy głośnomówiące; słuchawki bezprzewodowe; słuchawki bezprzewodowe do urządzeń przenośnych, np. przenośny odtwarzacz CD, magnetofon lub radio; słuchawki bezprzewodowe do użytku w samochodzie, np. do stosowania z odbiornikiem radiowym lub telefonem komórkowym itp.; douszne monitory odsłuchowe wykorzystywane do przekazywania dźwięku podczas koncertów lub innych widowisk scenicznych.